

Dziennik ogłoszeń

dla ludności polskiej

powiatów: Bendsburg, Bielitz, Blachstädt, Ilkenau, Krenau, Saybusch, Sosnowitz i Warthenau

Nr. 32

Środa, dnia 18. listopada

1942 r.

Obwieszczenia urzędowe

Zaraza choleryczna, stwierdzona w ostatnim czasie wśród stada drobiu właściciela młynu Paprotnego i rolnika Józefa Rezeńskiego w Ługi-Radły, urząd okręgowy Panki, w międzyczasie wygasa. Po przeprowadzeniu końcowej dezynfekcji pomieszczeń drobiu zniesiono — w porozumieniu z rządowym radcą weterynarii powiatu Blachstädt — zamknięcie okręgu Panki, zarządzane dnia 12. 9. 1942 r.

Blachstädt, dnia 13. listopada 1942 r.

Der Landrat.

Uwaga! Poszukiwanie świadków!

W dniu 31. 10. br. wieczorem o godz. 20,30 w Dańdówce, Löwenweg, w pobliżu cmentarza, dokonano napadu na pewną kobietę, która wskutek ciężkich uderzeń po głowie odniosła bardzo poważne, zagrażające jej życiu okaleczenia. Nieznanemu sprawcy napadu udało się zbiec.

Osoby, którym znane są jakiegokolwiek szczegóły dot. powyższego napadu, przede wszystkim odnośni dwaj woźnicy, którzy w tym czasie przejeżdżali furmanką koło miejsca napadu, jak również odnośny mężczyzna, który powiedział do matki zranionej kobiety, iż był świadkiem tego napadu, zechcą niezwłocznie zgłosić się do Policji Kryminalnej w Sosnowitz, Litzmannstraße 10, pokój 47.

Sosnowitz, dnia 14. 11. 1942 r.

Der Polizeipräsident.

Poszukiwanie zguby

W dniu 13. 10. br. zgubiono czarny zegarek kieszonkowy marki „Tavannes Watch”. Uczciwy znalazca zechce go oddać za solidnym wynagrodzeniem pod adresem: Nickelsdorf-West Nr. 240 (Mikuszowice), koło kaplicy, lub w Bielitz, drogeria Fr. Polaczek, Schlageterstraße 5, u fotolab-ranta Jana Oleszczaka.

Kącik dla Pań

Szczotkowanie włosów weszło obecnie z mody. Zastąpiło je silne czesanie grzebieniem, które pobudza funkcję skóry i sprzyja porostowi włosów.

Doskonałym i tanim zarazem środkiem przeciwko łupieżowi jest sól kuchenna, którą dodaje się do wody przy myciu głowy w ilości 1 łyżeczki od herbaty na ¼ litra wody.

Włosy stają się puszyste, gdy do ostatniej wody do płukania dodajemy odrobinę (na końcu noża) potażu.

Czy palenie tytoniu szkodzi urodzie?

W prasie szwedzkiej rozpowszechniano ostatnio twierdzenie, że palenie tytoniu szkodzi urodzie, ponieważ rysy twarzy zwłaszcza nałogowo palącej kobiety tracą powoli swą delikatność, przybierając wyraz jakoby męski. Jakkolwiek twierdzenie to opiera się podobno na ekspertyzie lekarskiej, to niemniej jednak kobiety odnoszą się doń bardzo skeptycznie, sądząc, że chodzi tu raczej o wojenny fortel mężczyzn, pragnących zwiększyć w ten sposób skąpe racje przydzielonego tytoniu. I tak kobiety szwedzkie ze swej strony przeszły obecnie do kontrataku, twierdząc, że także picie punчу wywołuje niepożądane zmiany fizjonomiczne — co prawda w odwrotnym kierunku — gdyż rysy twarzy mężczyzn zwolna niewieścieją.

Przegląd polityczny

Alianckie plany lądowania ostatecznie udaremniono Oświadczenie szefa marynarki francuskiej

Plan anglo-amerykański opanowania południowej Francji z Afryki i to przy pomocy francuskiej floty wojennej, zawłódl, jak wykazują ostatnie wydarzenia.

Obsadzenie francuskich wybrzeży śródziemnomorskich przez niemieckie siły zbrojne zostało zakończone, a równocześnie wydały miarodajne sfery wojskowe francuskie oświadczenie, że będą bronić okrętów francuskich i morskiej warowni w Tulonie przeciwko każdemu atakowi mocarstw anglo-saskich.

Oto wydarzenia, które wyjaśniły w dużej mierze sytuację nad morzem Śródziemnym, przekreślając wiele anglo-saskich nadziei.

Przeprowadzona okupacja francuskiego wybrzeża śródziemnomorskiego przez wojska niemieckie i włoskie nastąpiła po przemaszerowaniu przez nieokupowany obszar Francji.

Wiadomości nadchodzące w związku z tymi wydarzeniami z Vichy pozwalają zrozumieć, że najważniejszym zadaniem chwili jest obrona ważnej morskiej fortecy Tulonu.

Na posiedzeniu francuskiej rady ministrów były ostatnie wydarzenia tematem narad, o czym zawiadomiono publiczność osobnym komunikatem.

Opinia francuska nazywa gest Führera i Duce'go, polegający na tym, że nie kazali obsadzić wojskami swoimi Tulonu i okręgu „aktem psychologicznego znaczenia”. W ten sposób — jak pisze „Petit Parisien” — powierzono francuskiej flocie obronę ostatniej piędzi wolnej ziemi francuskiej, gdyż nigdy jeszcze nie zdradziła ona swoich obowiązków. Współpracę niemiecko-francuską określa „Matin” nie jako spekulację na przyszłość, lecz aktem teraźniejszości.

Scena, która rozegrała się w Tulonie, wpływa na odprężenie nerwów w całej swej wielkości i piękności.

Tymczasem dowiedziano się, że admirał Darlan przeszedł w Algierze na stronę Anglików. Z dotychczas nadeszłych meldunków okazuje się, że poza miejscami, gdzie anglo-amerykańskie wojska w pierwszych dniach zdołały się umocnić, wszędzie panuje zupełny spokój.

Radio w Dakarze daje sprawozdanie o wypadkach, rozgrywających się w francuskiej Afryce północnej i w Afryce zachodniej.

Obszar Tangeru hiszpańskiego doznał przez zamknięcie granicy między francuskim Marokkiem a tym obszarem dużych trudności aprowizacyjnych, z powodu braku transportów z francuskiego Marokka. Z tego też względu władze hiszpańskie poczyniły kroki, aby zapewnić dowóz żywności.

Vichy otrzymało zawiadomienie o zerwaniu stosunków dyplomatycznych przez Gwatemalę i Nikaragwę wobec Francji, co jakkolwiek bez większego znaczenia wskazuje na zupełną zależność republik południowo-amerykańskich od Waszyngtonu.

Pétain i Laval wiernie strzegą swej linii politycznej

Francuska Rada Ministrów pod kierownictwem szefa państwa, marszałka Pétaina, zebrała się na krótkie posiedzenie. Szef rządu Laval podał krótki przegląd wydarzeń w Afryce Północnej.

Szef państwa oraz szef rządu stwierdzili, że generał Giraud przez objęcie komendy nad wojskami generała de Gaulle, złamał wierność i wykroczył przeciwko honorowi oficerskiemu. W następstwie tego ani wojsko, ani urzędnicy, ani też ludność nie powinny mu w jakiegokolwiek formie dawać posłuchu. Marszałek Pétain objął oficjalnie komendę nad wojskami francuskimi i tylko jego rozkazy należy wypełniać.

Równocześnie biuletyn urzędowy mówi, że dotychczasowemu generalnemu sekretarzowi policji René Bouquet poruczono kierownictwo Ministerstwa Informacji i że dotychczasowy generalny sekretarz tego ministerstwa zostaje mu przydzielony celem przeprowadzenia zadań.

Francuska Rada Ministrów uchwaliła na swym posiedzeniu następujące oświadczenie:

„Marszałek Pétain natychmiast zaprotestował przeciwko zajęciu kolonii francuskich. Ci, którzy sądzili, że Amerykanie są naszymi przyjaciółmi, obecnie gorzko się rozczarowali. Wojska niemieckie, francuskie wojska kolonialne i słabe wewnętrzne francuskie siły zbrojne, są obecnie jedynymi czynnikami, posiadającymi prawo do akcji wojсковej.

Wywieszenie flagi w Paryżu

Po raz pierwszy od zawieszenia broni wywieszono wśród uroczystej ceremonii, flagę francuską na budynku służbowym generalnego delegata na obszarach okupowanych, sekretarza stanu, ambasadora de Brinon. Oprócz oficjalnych przedstawicieli władz francuskich z sekretarzem stanu de Brinon na czele, oraz reprezentantów władz okupacyjnych, na Placu Beuveau zebrał się również liczny tłum, celem wzięcia udziału w wywieszeniu flagi.

Podszywają się pod Darlana

Alianci imieniem Darlana wydali ostatnio oświadczenia i rozkazy, które — jak urzędowe czynniki w Vichy komunikują — **nigdy nie zostały wydane**. Cel tych machinacji jest jasny. W ten sposób stale trwający jeszcze opór wojsk francuskich, który, mimo znacznej, zarówno pod względem liczbowym, jak i materiałowym, przewagi alianckich wojsk inwazyjnych, na najważniejszych punktach nie został jeszcze złamany, — miał być sparaliżowany, a wśród ludności Afryki Północnej rozpowszechniono zamieszanie i uczucie niepewności. Vichy stwierdza, że nie przypuszczano tutaj, aby alianci mogli posługiwać się tego rodzaju metodami, by wpłynąć na przebieg walki, prowadzonej ze strony francuskiej według zasad tradycji wojskowej.

Bój toczy się pełną siłą

Wbrew temu, co stwierdzają radiostacje angielskie, Vichy zakomunikowało, że wiadomość o marszu aliantów na Tunis i Bizertę pozbawiona jest wszelkich podstaw. Wojska francuskie kontynuują niewzruszenie swoje wysiłki. Bardzo charakterystycznym jest brak komentarzy moskiewskich w związku z rozwijającymi się wydarzeniami. Potwierdzałyby się zatem teza, że Kreml, który tak długo wołał o stworzenie drugiego frontu, byłby z obecnej akcji aliantów niezadowolony. Zrozumiałym bowiem stało się, że zasadnicza dla Moskwy sprawa, odciążenie frontu wschodniego, nie leży w intencjach dowództwa anglo-saskiego. Zamiast uderzenia na kontynent, którego spodziewała się Moskwa, alianci zaatakowali francuskie posiadłości kolonialne. Strategicznie biorąc, nie odciąża to bynajmniej frontu wschodniego. Te garnizony niemieckie, które czuwały na Zachodzie, są zupełnie wystarczające, aby odeprzeć wszelkie próby inwazyjne. Front afrykański: Algier, Marokko i Tunis angażują siły alianckie w takim stopniu, że ewentualna pomoc dla Rosji Sowieckiej jest w tych warunkach zupełnie wykluczona. Anglo-amerykańska armia inwazyjna zajęła te statki, które mogły wieść pomoc Stalinowi. Również i eskadry lotnicze oraz broń pancerna zamiast na Wschód, skierowano na front afrykański.

Wypadki będą szybko, ale nie rozwinęły się jeszcze na tyle, aby można było z nich wyciągnąć jakieś ostateczne wnioski. Armie niemiecko-włoskie stoją przygotowane na każdą ewentualność.

Panie Churchill...

Jak wynika z depezy, nadeszłej z Londynu, „Daily Herald” w liście otwartym ostrzega Churchilla przed wytwarzaniem w Anglii nastrojów zwycięskich. „Panie Churchill,

domagamy się od Pana, byś mniej zajmował się zwycięstwami, ale raczej brzemieniami wielkimi zadaniami, które mamy do wykonania” — pisze dosłownie poczytny dziennik angielski.

Tojo do gubernatorów

Na konferencji gubernatorów premier Tojo oświadczył, że japońskie siły zbrojne w pierwszym roku wojny na terenie Azji Wschodniej, wybitnymi czynami stworzyły sobie pozycję wyjściową do walki o ostateczne zwycięstwo. Zdecydowana wola narodu przetrzymania wojny nie powinna jednak doznać osłabienia, bez względu na jakiegokolwiek ofiarę.

Następnie Tojo oświadczył, że nadzwyczajna konferencja gubernatorów została zwołana w tym celu, ażeby wojenną gospodarkę narodu postawić na szerszej i silniejszej podstawie. Stwierdził od m. i., że przeprowadzone niedawno uproszczenie systemu rządzenia i administracji, do czego należy również ustanowienie ministerstwa Azji Wschodniej, nastąpiło w tym celu, ażeby naród jeszcze bardziej umocnić w skutecznym prowadzeniu wojny w Azji Wschodniej.

Poważne słowa Curtina

Premier Curtin — jak donosi radio australijskie — zwrócił się do społeczeństwa australijskiego z ostrzeżeniem przed zbyt daleko posuniętym optymizmem. Niebezpieczeństwa grożące kontynentowi australijskiemu bynajmniej nie zmniejszyły się, ani nie zostały usunięte. Japończycy wciąż jeszcze stoją u wrót kraju. Nie należy również zapominać — jak miał oświadczyć Curtin, — że Japończycy zajmują mocną pozycję na wyspach Salomona, na Filipinach, jak również na innych ważnych pozycjach południowego Pacyfiku. Pozycje te trzymają Japończycy silnie w swych rękach, a w ciągu ostatnich dwóch miesięcy nie ponieśli oni żadnych strat, ani też żadnych większych klęsk.

Nowości w skrócie

„Myśląc o wydarzeniach w Afryce Północnej, nie wszyscy Brytyjczycy zdają się odczuwać pewność siebie bez zastrzeżeń” — pisze „News Chronicle” w artykule wstępnym z dnia 11 listopada br. Dziennik zauważa, że byłoby wskazane jeszcze raz zwrócić uwagę na słowa, wyrzeczone przez Hitlera, w ostatniej jego mowie.

Po posiedzeniu francuskiej rady ministrów w Vichy, marszałek Pétain wyraził swoje uznanie wojskom francuskim w Afryce, przy czym oświadczył, że marszałek i rząd liczą na to, że wojska francuskie, aż do ostatecznych granic swych sił, kontynuować będą walkę w interesie Francji i jego Imperium.

Według doniesienia „Reutera” z Tangeru, 54-ch spadochroniarzy Stanów Zjednoczonych musiało przymusowo lądować w różnych miejscach hiszpańskiej strefy Tangeru. Cały ich ekwipunek został przez władze skonfiskowany.

Jak donoszą ze strony angielskiej, samoloty niemieckie przeprowadziły swój pierwszy atak na pewną bazę armii amerykańskiej w Wielkiej Brytanii. Obóz wojskowy został zaatakowany bronią pokładową w locie zniżonym.

Do Anglii przybył pierwszy kontyngens kanadyjskiego korpusu armii kobiecej, mający brać udział w czynnej służbie wojskowej.

W tej samej chwili, gdy prasa angielsko-amerykańska w swej obrzydliwej obłudzie wyraża najgłębsze współczucie wobec narodu francuskiego, Waszyngton ogłasza urzędowo, że władze amerykańskie obłożyły aresztem wszystkie pałenty francuskie, znajdujące się w Ameryce. Obecna wojna stanowi więc dla plutokracji amerykańskiej w pierwszym rzędzie najlepszą okazję do przeprowadzenia brudnych interesów, dopóki nie nastąpi ogólne wielkie bankructwo, które jej coraz bardziej zagraża.

Admirał Decoux zwrócił się w drodze telegraficznej do sekretarza stanu dla kolonii, zapewniając rząd francuski o bezwzględnej wierności całego terytorium Indochin, które solidaryzują się z uczuciami obywatelstwa przez szefa państwa z powodu zamachu amerykańskiego na Afrykę Północną.

Wszechindyjskie radio donosi znów o licznych eksplozjach i pożarach, powstałych na całym terytorium indyjskim.

Jak donoszą z Londynu, pociągi kolejowe w Anglii podczas nadchodzącej zimy nie będą mogły być opalane z powodu braku węgla.

W ciągu ub. środy odjechały z paryskiego dworca wschodniego 4 pociągi z robotnikami francuskimi w kierunku Niemiec. — Do Compiègne przybył w tym samym dniu pociąg z jeńcami francuskimi zwolnionymi z niewoli niemieckiej.

Rosną sukcesy na morzach

Ostatnie sukcesy niemieckich łodzi podwodnych w walce z aliancką żeglugą zaopatrzeniową, podkreśla prasa północno-włoska, jako dalszy dowód, potwierdzający wywody Führera, na temat tej walki. Nadzwyczajne komunikaty, donoszące o zatopieniach okrętów, podkreśla „Stampa”, mnożą się coraz częściej. Im więcej frontów utworzą jeszcze Anglicy i Amerykanie, tym większą stanie się również konieczność dowozu posiłków, a tym samym możliwość dla ataków łodzi podwodnych.

Podczas gdy Führer z przekonywującą jasnością omawiał w Monachium sytuację wojenną i podkreślił przy tej sposobności również znaczenie łodzi podwodnych — jak pisze berliński sprawozdawca „Gazetta del Popolo” — nadchodziły równocześnie z bliskich i dalekich mórz raporty o nowych sukcesach. Meldunki komendantów łodzi podwodnych, operujących na wszystkich morzach, donosiły o dalszych zatopieniach i dalszych sukcesach w pościgu za jednostkami floty alianckiej, mimo trudności, spowodowanych mgłą i burzami.

Znaczenie gospodarcze Algieru i Marokka.

Algier, obejmujący obszar prawie 2,2 milionów km. kw., liczy 6,2 milionów Berberów i żydów, oraz około 1 milion Europejczyków. Stolica Algier posiada 264.000 mieszkańców.

Dalszemi ważnymi miastami są: Oran, liczący 201.000 mieszkańców i Constantine o 114.000 mieszkańcach. Charakterystyczną cechą gospodarczą Algieru jest jego uzupełniający charakter w odniesieniu do kraju macierzystego. W klimacie, przypominającym południową Francję, udaje się pszenica, oliwki i wino w poważnych ilościach. Wywóz wynosił w roku 1938 97.000 ton pszenicy, 18.000 ton jęczmienia, 24.000 to oliwy jadalnej i 16,8 milionów hl wina. Hodowla bydła jest stosunkowo nieznaczna. Jakkolwiek rolnictwo stanowi dziś bezspornie podstawę gospodarki północnej Afryki, to jednak w ostatnich czasach górnictwo zdobywa coraz poważniejsze znaczenie. — Wydobywanie węgla w Algierze i Marokku jest jeszcze niedostateczne i nie przekracza 150.000 ton rocznie, natomiast silnie wzrasta wydobycie rudy żelaznej, wynoszące w roku 1939 1,6 milionów ton, oraz produkcja fosfatów, dochodząca w tymże roku do 584.000 ton. Ponadto kraj ten dostarcza ołowiu, cynku i antymonu.

Marokko, mniejsze pod względem obszaru od Algieru, posiada jednak gęstsze od niego zaludnienie, wynoszące 5,9 milionów Berberów, 161.000 żydów i 206.000 Europejczyków. Także i tutaj powstał szereg wielkich miast, jak Fez 144.000 mieszkańców, Marakesz 192.000 i Casablanca o ludności liczącej 259.000 mieszkańców. Wszystkie te miasta wykazują silny odsetek ludności europejskiej. Głównym artykułem wywozowym Marokka jest pszenica, której w roku 1938 eksportowano 114.000 ton. Dalej wymienić należy wino, którego wywieziono 128 hl i oliwę jadalną, której eksportowano 10.000 ton. Górnictwo odgrywa tam coraz większą rolę. Obok rudy, której w roku 1938 wydobyto 266.000 ton, wydobywa się tam również fosfaty, których produkcja wyniosła w tym roku 1,5 milionów ton. Mangan (84.000 ton), oraz ołów i cynk (20.000 ton). 55 procent światowego wywozu fosfatu pochodzi z francuskiej Afryki północnej.

Z Głównej Kwatery Wodza

Naczelną Komendą Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje:

Flota inwazyjna pod gradem bomb

14. 11. 42. Na zachodnio-kaukaskim froncie odparto ataki sowieckie. Jedna z niemieckich formacji pancernych, odcięta przejściowo w rejonie Alagir, odpierając liczne ataki sowieckie ponownie wywalczyła sobie łączność z sąsiednimi siłami i wzięła przytem do niewoli kilkuset jeńców.

Wojska rumuńskie na południe od Stalingradu odrzuciły ataki sowieckie, przeprowadzane w sile batalionu.

W Stalingradzie oczyszczono z rozproszonych grup sowieckich tereny, zdobyte w dniu poprzednim.

Na środkowym i północnym odcinku frontu jedynie lokalna działalność bojowa. Lotnictwo zwalczało dowóz sowiecki na liniach kolejowych i drogach.

W toku operacji zaczepnych niemieckich łodzi podwodnych przeciwko brytyjsko-amerykańskim inwazyjnym siłom zbrojnym w francuskiej Afryce północnej zatopiono w dniu wczorajszym u marokańskiego wybrzeża Atlantyku pięcioma torpedami brytyjski krążownik klasy „Birmingham”, jeden kontrtorpedowiec klasy „K” oraz na redzie portu Fedhala trzy transportowce o łącznej pojemności 22.500 brt. W zachodniej połaci morza Śródziemnego inne łodzie podwodne zatopili jeden transportowiec o pojemności 7000 brt. i storpedowały dwa dalsze statki, wśród których wielki, dwukominowy parowiec pasażerski.

W zatoce Bougie formacje niemieckich i włoskich samolotów bojowych w toku bezustannych nurkowych i nocnych ataków zatopili jeden transportowiec o pojemności ponad 10.000 brt. oraz jeden mały statek handlowy i uszkodziły 14 statków handlowych, z czego niektóre tak ciężko, że należy się liczyć z ich zatonięciem. Poza tem podczas ataków, w locie nurkowym i płytkim trafiono ciężko bombami dwie wielkie jednostki bojowe, jeden krążownik i trzy kontrtorpedowce. Szybkobieżne samoloty bojowe bombardowały za dnia urządzenia portu w Bougie i lotnisko Maison Blanche pod Algierem.

Obsadzanie południowo-francuskiego wybrzeża jest zasadniczo ukończone.

W dalszym ciągu naczelną komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Szef francuskich sił morskich na Morzu Śródziemnym i naczelný dowódca obrony wybrzeża w Tulonie złożyli uroczyste oświadczenie, że będą bronili francuskich okrętów wojennych i twierdzy morskiej Tulon przeciwko każdemu atakowi mocarstw anglosaskich. Z tego powodu Führer i Duce wydali rozkaz, by zaniechano obsadzenia okręgu fortecznego Tulonu przez wojska niemieckie albo włoskie.

W pierwszych 10 dniach listopada zestrzelono 282 samolotów sowieckich

15. 11. 42. W zachodniej części Kaukazu zajęto szturmem dominujące pozycje górskie i sowieckie stanowiska bojowe.

Niemieckie lotnictwo bojowe bombardowało miasto i port Tuapse. Na odcinku rzeki Terek odparto silne natarcia nieprzyjacielskie, przy czym zniszczono kilka czołgów sowieckich.

Zmotoryzowane oddziały niemieckie zniszczyły na stepie kałmuckim sowiecki punkt obronny, zdobywając liczny sprzęt wojenny i zabierając do niewoli jeńców.

Na południe od Stalingradu załamały się lokalne natarcia sowiektów w ogniu obronnym wojsk rumuńskich. W Stalingradzie niemieckie oddziały szturmowe zajęły wśród ciężkich walk dalsze bloki domów. Odparto kontrataki nieprzyjacielskie i rozbito zmasowanym ogniem artylerii przeciwlotniczej oraz przez naloty nurkowców przygotowywane do natarcia oddziały sowieckie.

Nad Donem wojska niemieckie i sojusznicze wojska odparły lokalne natarcia nieprzyjaciela, wypierając go w trakcie kontrataku na jego pozycje wyjściowe. Lotnictwo niemiecko-rumuńskie atakowało za dnia i w nocy nieprzyjacielskie koncentracje wojsk.

Na środkowym odcinku frontu niemieckie oddziały szturmowe zniszczyły pewną ilość sowieckich stanowisk bojowych. Lotnictwo niemieckie kontynuowało swe ciężkie naloty na zaplecze przeciwnika. Sowieckie natarcia na południowy wschód od jeziora Ilmeń i nad Wołchowym spęły na niczym.

Sowiety straciły w czasie od 1. do 10. 11. br. 282 samoloty, w tym 218 samolotów w walkach powietrznych, 33 przez ogień artylerii przeciwlotniczej, zaś 11 samolotów zestrzeliła armia lądowa, resztę samolotów zniszczono na ziemi. W tym samym czasie zaginęło 18 własnych samolotów.

W Marmarice nieprzyjaciel w dniu 13. 11. nacierał z nieśląbnącą siłą na szerokim froncie. Wojska niemiecko-włoskie planowo ewakuowały Tobruk, niszcząc poprzednio wszystkie urządzenia wojskowe. Samoloty bojowe bombardowały kolumny angielskie na przełęczy Halfaya.

Na wodach koło portu Bougie niemieccy lotnicy bojowi zatopili jeden statek handlowy o pojemności 6000 ton. Trafiono kilkakrotnie bombami dwa krążowniki nieprzyjacielskie i pięć dużych transportowców. Prawdopodobnym jest zniszczenie jednego krążownika. Poza tem zniszczono urządzenia przeładunkowe i magazyny w samym porcie Bougie.

Komunikat Nadzwyczajny

Niemieckie łodzie podwodne podczas operacji skierowa-
nych przeciwko amerykańsko-angielskim siłom inwazyjnym
w północno-zachodniej Afryce oraz w bitwie w Atlantyku
zadaly sprzymierzonym flotom wojennym i transportowym
ponownie niezwykłe ciężkie straty.

Zatopiły one na Morzu Lodowatym, na północnym Atlantyku, u brzegów Kanady, na Morzu Karibijskim, w pobliżu Wysp Kapwerdyjskich, w zatoce Gwinea i na obszarach morskich na wschód od Kapsztadu w pośród ubezpieczonych konwojów jak też i w pojedynczym pościegu 20 statków handlowych o łącznym tonażu 119.000 ton, oraz 1 kontrtorpedowiec; 2 dalsze statki storpedowano.

W zachodniej części Morza Śródziemnego niemieckie łodzie podwodne zniszczyły spośród angielsko-amerykańskiej floty transportowej znów 2 transportowce, 1 duży statek-cysternę o łącznym tonażu 20.000 ton, oraz 1 kontrtorpedowiec tak że sukcesy niemieckich łodzi podwodnych u wybrzeży Algieru i Marokka wzrosły do liczby 11 transportowców o łącznym tonażu 99.000 ton.

Od czasu komunikatu nadzwyczajnego z dnia 9. 11. br. zatopiła więc broń podwodna na Morzu Śródziemnym i na atlantyckim terenie wojennym ogółem 31 statków handlowych o łącznym tonażu 218.000 ton i uszkodziła 6 dalszych statków celnymi torpedami. Poza tem zatopiono od dnia 9. 11. br. 2 krawężniki angielskie i 4 kontrtorpedowce, uszkodzono 1 lotniskowiec, 1 kontrtorpedowiec i 1 korwetę.

Walki obronne na froncie wschodnim.

16. 11. 42. **Niemieckie i rumuńskie wojska odparły wczoraj w rejonie Kaukazu gwałtowne natarcia nieprzyjaciela.**

W obręb Stalingradu odparto kontrataki nieprzyjacielskie. Lotnictwo niemieckie wspierało skutecznie walkę na ziemi, atakując stanowiska artylerii i lotniska sowieckie na wschodnim brzegu Wolgi. Połowe pozycje i koncentracje sił nieprzyjacielskich w dolnym biegu Donu zostały w locie nurkowym i żniżonym powtórnie atakowane.

Na pozostałych odcinkach frontu rozbito w trakcie działań oddziałów wypadowych liczne schrony i stanowiska bojowe nieprzyjaciela, zabrano do niewoli jeńców i zdobyto sprzęt wojenny.

Lokalne ataki sowieckie w rejonie jeziora Ilmeń i Wołchowie rozbiły się o niemieckie linie obronne. Eskadry lotnictwa nurkowego i bojowego atakowały w dzień i w nocy dworce kolejowe i pociągi transportowe nieprzyjaciela.

W Cyrenajce wojska niemiecko-włoskie stawiały skuteczny opór bezustannie trwającemu naporowi nieprzyjaciela. W toku krwawych walk oderwały się one od nieprzyjaciela, przesuwając się dalej na zachód.

W walce przeciwko amerykańsko-angielskim siłom inwazyjnym w Afryce północnej zatopili niemieckie łodzie podwodne transportowce „Warwick Castle” o pojemności 20 107 ton oraz 1 statek towarowy o pojemności 6.000 ton. Poza-tem trafiono torpedami 4 dalsze duże transportowce.

W rejonie Bougie zaatakowano skutecznie lotnisko i port tego miasta, zaś przed portem uszkodzono celnymi rzutami bomb 2 duże załadowane transportowce, zniszczono 1 nieprzyjacielską łódź podwodną przy pomocy bomb. Niemieckie samoloty myśliwskie i niszczyielskie zestrzeliły u wybrzeża Tunisu 3 samoloty nieprzyjacielskie.

Wojska niemieckie wylądowały w Tunezji

17. 11. 1942. Wojska niemieckie zniszczyły na Kaukazie dwie otoczone grupy wojsk nieprzyjacielskich i odparły na innych odcinkach ataki sowieckie z ciężkimi dla nich stratami. Lotnicy bojowi wznieśli pożar na jednym statku towarowym na Morzu Kaspijskim i uszkodzili 2 statki transportowe.

W Stalingradzie oddziały wypadowe zajęły dalsze bloki domów i odparły kontrataki nieprzyjacielskie.

Nad Wołchowym załamało się sowieckie natarcie w niemieckim ogniu zaporowym.

Ruchy wymijające w Cyrenajce odbywają się planowo. Niemieckie i włoskie eskadry lotnictwa niszczycielskiego i bojowego atakowały z powodzeniem nieprzyjacielskie kolumny wojskowe. W walce z przeważającymi siłami nieprzyjacielskiego lotnictwa zestrzelono 3 samoloty nieprzyjacielskie.

Wojska niemiecko-włoskie w ścisłym porozumieniu z francuskimi władzami wojskowymi i cywilnymi wyładowały w Tunezji.

Bombardowano port i lotnisko w Bone u wybrzeży Algeru.

**Niemiecka łódź podwodna storpedowała u marokańskich
wybrzeży Atlantyku jeden statek pasażerski o pojemność
6.000 ton.**

W nocy na 15 bm. doszło u wybrzeży holenderskich do potyczki między okrętami strażniczymi i nieprzyjacielskimi ślizgaczami. Nieprzyjaciel wycofał się po krótkotrwałej strzelaninie.

Komunikat Nadzwyczajny.

W wspólnej walce niemieckiego i włoskiego lotnictwa oraz włoskiej i niemieckiej marynarki wojennej uzyskano przy zwalczaniu nieprzyjacielskich ruchów konwojowych u północnych wybrzeży Afryki w zachodniej części Morza Śródziemnego następujące wyniki:

Zniszczono względnie uszkodzono łącznie 89 jednostek morskich, w tym: 14 statków handlowych i większych transportowców o łącznym tonażu 102.000 BRT. zatopiono, 1 duży statek-cysternę (około 10.000 BRT.) storpedowano i pozostawiono w stanie tonięcia, 7 statków handlowych i większych transportowców o łącznym tonażu 71.000 BRT. uszkodzono tak poważnie, że można z pewnością uważać je jako zatopione. W ten sposób zniszczono ogółem 183.000 BRT. cennego dla nieprzyjaciela tonażu handlowego, transportowego i cysternowego. Z liczby tej podano już do wiadomości w drodze komunikatu nadzwyczajnego w dniu 14 bm. zatopienie 8 statków o łącznej pojemności 76.000 BRT. Poza-tem uszkodzono dalszych 35 statków handlowych i transportowych, częściowo tak ciężko, że na dłuższy czas stały się niezdolne do przeprowadzenia transportów.

Pozatem uszkodzono 1 pancernik, 3 lotniskowce, z tego 1 poważnie, zatopiono 3 krążowniki, uszkodzono 14 krążowników i większych kontrtorpedowców, zatopiono 4 kontrtorpedowce i statki strażnicze oraz uszkodzono 7 kontrtorpedowców i statków strażniczych.

Z szerokiego świata

Nowy surowiec włókienniczy

Pewna budapeszteńska fabryka sukien lodenowych zaskoczyła niedawno opinię publiczną wiadomością, iż wypróbowała w swych zakładach nową metodę, opracowaną przez pewnego węgierskiego fachowca włókienniczego, polegającą na produkcji włókien i tkanin z włosów ludzkich.

Ze względu na pomyślne wyniki prób, fabryka ta rozwinęła tę produkcję na większą skalę. W związku z tą ciekawą wiadomością podają obecnie dalsze szczegóły. Okazuje się, że włosy ludzkie miesza się z 25 proc. wełny i 20 proc. sztucznych włókien. Materiały, sporządzone z włókna, uzyskanego z tych trzech części składowych, nadają się szczególnie na płaszcze zimowe i wierzchnie okrycia. Celem uzyskania w dostatecznych ilościach włosów ludzkich, zorganizowano na najważniejszych obszarach Węgier stacje zbiorcze, których dotychczas istnieje z 40. W Siedmiogrodzie zebrano dotychczas u fryzjerów 100.000 kg tego cennego surowca, w górnych Węgrzech 40.000 kg, na południowych obszarach 35.000 kg, a w Budapeszcie 25.000 kg. Powyższe wyniki zbiórki umożliwiają w obecnej chwili wyprodukowanie 10—12.000 metrów materiałów w ciągu miesiąca. Zrozumiałem jest, że włosy przed zastosowaniem w przemyśle przechodzą przez skrupulatnie kontrolowany proces czyszczenia i dezynfekcji. Według uzyskanych informacji, powyższa metoda okazała się tak korzystna, że również w szeregu innych krajów zaznaczyło się żywe zainteresowanie tym nowym wynalazkiem.

Wino źródłem młodości

W Bremm, nad Mozelą, 14-tu mieszkańców ukończyło prawie 80 lat. Zajmują się oni rolnictwem i uprawą winnej latorośli, ciężko przytem pracując. Mimo wszystko czują się bardzo dobrze i dowodzą, że swe dobre samopoczucie zawdzięczają winu, które każdej chwili mają do dyspozycji.

Zaciemniamy od godz. 17,05 do 6,55.

Druk i nakład: Kattowitz, Roonstraße 11 — **Naczelny redaktor:**
Richard Czechowski, Kattowitz, Charlottenstraße 29 — **Ekspedycja:**
Zeitungs-Großvertrieb Ernst Kuhlow, Sosnowitz OS. Tel. Nr. 62 463.

